

må spørgsmålet om videregivelse af oplysningerne løses efter offentlighedsloven. Dette gælder ikke blot i de tilfælde, hvor oplysningerne foreligger i form af en udkrift og dermed bliver et dokument i sagen, jfr. offentlighedslovens § 1. Også hvor oplysningerne benyttes i sagen efter opslag i registeret, f. eks. via en dataskærm, vil de være omfattet af offentlighedsloven, jfr. lovens § 4, der må antages at omfatte oplysninger fra registre. At oplysningerne således omfattes af offentlighedsloven betyder ikke, at udenforstående dermed vil få adgang til oplysningerne. Tværtimod vil oplysningerne ofte i forhold til andre end parter være omfattet af undtagelsen i offentlighedslovens § 2, stk. 1.

Efter *stk. 2* kan det tillades, at oplysninger videregives til forskning på nærmere angivne vilkår. Om videregivelse af helbredsoplysninger fra sygdomsregistre til forskning henvises til forslaget § 17, stk. 2 og 3, og bemærkningerne hertil. Justitsministeriet har fundet det rigtigst at indsatte en udtrykkelig bestemmelse om samkøring, der svarer til, hvad der gælder efter § 17, stk. 3.

Til § 19.

Bestemmelsen fastslår, at vedkommende minister kan fastsætte regler om vederlag for udlevering af oplysninger. Da videregivelse af oplysninger fra myndighedernes registre til private ofte vil have karakter af en serviceydelse, er det anset for rimeligt, at vedkommende myndighed kan kræve vederlag herfor, jfr. princippet i offentlighedslovens § 3, stk. 3, og § 1 i justitsministeriets bekendtgørelse nr. 453 af 10. november 1970 om betaling for afskrifter og fotokopier, der udleveres i henhold til lov om offentlighed i forvaltningen.

Til kapitel 6.

Reglerne i dette kapitel vedrører udveksling af registrerede oplysninger mellem offentlige myndigheder. Reglerne svarer til § 22 i betænkningens udkast.

Til § 20.

Efter *stk. 1* kan oplysninger om enkeltpersoner videregives til andre offentlige myndigheder i det omfang, det følger af reglerne i kapitel 5 om videregivelse af oplysninger til private. Endvidere kan oplysninger videregives til andre myndigheder, der i henhold til lov har adgang til at få oplysningerne. Pligt for en myndighed til at meddele oplysninger til en anden myndighed er fastsat ved eller i henhold til en række lovbestemmelser, se f. eks. lov nr. 333 af 19. juni 1974 om social bistand §§ 17 og 19 og § 6 i lov om Danmarks Statistik, jfr. lovekendtgørelse nr. 15 af 12. januar 1972.

I *stk. 2* er fastsat regler om videregående adgang til at udveksle oplysninger mellem de offentlige myndigheder indbyrdes.

Heretter kan oplysningerne videregives til andre myndigheder, såfremt de har *væsentlig betydning* i vedkommende myndigheds *virksomhed*. Således kan f. eks. CPR-data videregives til andre myndigheder, og kildeskatteoplysninger videregives til statslige og kommunale myndigheder, der medvirker i kildeskatteordningen. Oplysninger vil i denne situation ofte blive videregivet som masseoplysninger på magnetbånd. I nogle tilfælde vil en videregivelse af teknisk-økonomiske grunde omfatte oplysninger, der isoleret set ikke er „væsentlige“ på leveringstidspunktet. F. eks. har det centrale personregisters leverancer ofte karakter af standardleverancer, hvilket indebærer, at modtagerne måske får oplysninger, som ikke er nødvendige for dem. Videregivelsen vil dog være i overensstemmelse med *stk. 2*, selv om den tillige omfatter for tiden „uaktuelle personer“, men det er en forudsætning, at der ikke videregives særlige datatyper, som er uden betydning for den modtagende myndigheds virksomhed.

Videregivelse vil efter denne bestemmelse efter omstændighederne også kunne ske til forskningsbrug, hvis forskning er et væsentligt led i vedkommende myndigheds virksomhed.

Efter *stk. 2* kan endvidere videregives oplysninger, som har *væsentlig betydning* for en *afgørelse*, som vedkommende myndighed skal træffe. Der vil her i modsætning til situationen ovenfor som regel være tale om videregivelse af oplysninger om én eller flere enkelte personer.

I *stk. 2, 2. pkt.*, begrænses rækkevidden af de ovennævnte regler om videregivelse af registeroplysninger. Herefter gælder reglerne i 1. pkt. ikke, hvis der er tale om oplysninger, om hvilke der ved lov er fastsat *særlige tavshedsforskrifter*. Videregivelse f. eks. af helbredsoplysninger fra et patientregister til brug ved en administrativ afgørelse må således bero på en fortolkning af lægelovens § 9, hvorefter tavshedspligten bl. a. elimineres, når videregivelsen er et led i en „berettiget varetagelse af en andens tarv“. Videregivelse af helbredsoplysninger i behandlings- og forskningsøjemed er reguleret i § 17. Reglerne i 1. pkt. vil også kunne undergives særlige begrænsninger i de forskrifter, der fastsættes for de enkelte registre.

Om samkøring henvises til bemærkningerne til forslaget § 4, stk. 3.

I *stk. 3* er fastsat, at der fra registre, der udelukkende er oparbejdet med henblik på at foretage statistiske uddrag eller som led i en videnskabelig undersøgelse, kun i særlige tilfælde må videregives